

Kommittédirektiv

En tioårig grundskola

Beslut vid regeringssammanträde den 5 mars 2020

Sammanfattning

En särskild utredare ska föreslå hur en tioårig grundskola kan införas genom att förskoleklassen görs om till årskurs ett. Syftet är att förbättra kunskapsresultaten genom att eleverna ges mer undervisning utifrån grundskolans kursplaner och inom den regel- och kompetensmässiga struktur som grundskolan har. Även de motsvarande obligatoriska skolformerna grundsärskolan, specialskolan och sameskolan ska utökas med ett år genom att förskoleklassen omvandlas till en ny första årskurs.

Utredaren ska bl.a.

- analysera och föreslå hur en tioårig grundskola, en tioårig grundsärskola, en elvaårig specialskola och en sjuårig sameskola kan utformas,
- föreslå vilka behörighetskrav som ska gälla för lärare som ska bedriva undervisning i den nya första årskursen i dessa skolformer,
- vid behov ge förslag på andra anpassningar av dagens bestämmelser som behövs vid ett införande,
- föreslå en tidsplan för genomförande av reformen,
- föreslå vilken fortbildning och kompetensutveckling som bör genomföras för förskollärare och lärare, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget ska redovisas senast den 26 april 2021.

Den svenska skolan behöver förstärkas

Riksdagens tillkännagivande

Riksdagen har tillkännagett för regeringen det som utskottet anfört om att regeringen bör bereda möjligheten att införa en tioårig grundskola och återkomma till riksdagen med ett lagförslag (bet. 2018/19:UbU1 punkt d, rskr. 2018/19:104). I utbildningsutskottets betänkande anges att utskottet vill införa en tioårig grundskola med skolstart i årskurs 1 vid sex års ålder för att ytterligare stärka elevernas lärande. Detta innebär att dagens förskoleklass görs om till ny årskurs 1 och att lågstadiet blir fyraårigt. I betänkandet anges även att de kunskapskrav som finns för lågstadiet i dag ska finnas kvar och att förändringen innebär att sexåringarna knyts till grundskolans personal, kompetens, läroplan och resurser.

Kunskapsresultaten i grundskolan behöver förbättras

Regeringens mål är att Sverige ska vara en framstående kunskapsnation. Alla elever i skolan ska få en utbildning av hög och likvärdig kvalitet och ges förutsättningar att uppnå de nationella målen och utveckla sina kunskaper, färdigheter och kompetenser så långt som möjligt oberoende av kön (prop. 2019/20:1 utg.omr. 16).

Utbildning är en av de viktigaste faktorerna för barn och ungdomars framtida möjligheter till fortsatta studier och etablering i arbets- och samhällslivet. Lärande i sig och att slutföra skolan med goda resultat leder bl.a. till minskad risk för kriminalitet och utanförskap. Att klara skolan är därtill den enskilt viktigaste faktorn för barns framtida hälsa (se t.ex. prop. 2017/18:182 s. 49).

Den svenska skolan nådde mycket goda kunskapsresultat fram till mitten av 1990-talet. Svenska elevers resultat inom matematik, naturvetenskap och läsförståelse i grundskolans senare år försämrades därefter påtagligt enligt internationella kunskapsmätningar, se bl.a. rapporterna Vad påverkar resultaten i svensk grundskola? (Statens skolverk 2009) samt Skolverkets lägesbedömning 2017 (rapport 455). Flera undersökningar visar dock att resultaten har förbättrats de senaste åren. PISA-undersökningen (Programme for International Student Assessment) från 2015 visade t.ex. på ett positivt trenderbrott där svenska 15-åringar fick ett förbättrat resultat i matematik och läsförståelse jämfört med PISA 2012 (Skolverket 2016, rapport 450). Denna resultatuppgång bekräftas i den senaste PISA-undersökningen från 2018. De svenska resultaten i läsförståelse, matematik och naturvetenskap är nu på

samma nivåer som 2006. Dessutom har Sveriges resultat i ett internationellt perspektiv förbättrats och svenska elever presterar nu över OECD-genomsnittet inom alla tre ämnesområden (Skolverket 2019, rapport 487). Även TIMSS 2015 (Trends in International Mathematics and Science Study) visade ett trendbrott (Skolverket 2016, rapport 448). TIMSS mäter elevers kunskaper i och attityder till matematik och naturvetenskap i årskurs 4 och 8 och efter försämringar i tidigare undersökningar förbättrades tre av fyra resultat 2015. Jämfört med resultaten i övriga EU och OECD presterade svenska elever, såväl fjärdeklassare som åttondeklassare, dock något under genomsnittet i matematik. Vidare visar PIRLS 2016 (Progress in International Reading Literacy Study) att svenska fjärdeklassare har höjt sin läsförmåga och nivån skiljer sig inte från resultaten vid den första mätningen 2001 (Skolverket 2017, rapport 463). De svenska eleverna presterade såväl då som 2016 bättre än genomsnittet i EU- och OECD-länderna.

Trots att svenska elevers resultat i internationella kunskapsmätningar vänt tydligt uppåt de senaste åren så behöver mer göras för att förbättra kunskapsresultaten. Svenska elever är inom viktiga områden långt ifrån den framstående position som är regeringens mål. Skillnaden mellan olika elevgrupper är också stora, bl.a. utifrån socioekonomisk bakgrund och kön (se t.ex. Skolverkets statistik om betyg i årskurs 9). Bilden förstärks ytterligare av att alltför många elever inte når godkänt resultat på de nationella proven och att mer än 15 procent av eleverna som avslutar årskurs 9 saknar behörighet till gymnasieskolans nationella program. Det kan också konstateras att Sverige inte har nått EU:s utbildningspolitiska riktmärke om elever utan godtagbar baskompetens, dvs. att andelen 15-åringar som är lågpresterande i läsförståelse, matematik och naturkunskap ska vara lägre än 15 procent (se prop. 2019/20:1 utg.omr. 16).

Styrningen av förskoleklassen har varit bristande

En av avsikterna med förskoleklassen när den infördes 1998 var att den skulle vara en brygga mellan förskolan och skolan, där det bästa av respektive verksamhet skulle tas till vara (prop. 1997/98:6). Olika undersökningar har dock visat att förskoleklassen inte riktigt fungerat som den var tänkt. En försvårande omständighet var att eleverna i förskoleklassen arbetade mot övergripande läroplansmål utan konkretiserade verksamhetsmål för förskoleklassen. I Statens skolinspektions kvalitetsgranskning av förskoleklassen från 2015 (rapport 2015:03) framgick t.ex. att undervisningen bara i 25 procent av de granskade förskoleklasserna utgick från läroplanens övergripande mål för

kunskaper. Andra resultat var att den egeninitierade leken var för vanligt förekommande och att undervisningen vilade på enskilda lärares engagemang och drivkraft utan ett tydligt uppdrag från rektorn. Den relativt oreglerade modell som valts i läroplanerna skapade enligt myndigheten risker och oönskade konsekvenser. Skolinspektionen konstaterade att detta är ett problem utifrån den princip om likvärdig utbildning som uttrycks i skollagen. Granskningar hade också visat på bristande samverkan och pedagogiskt samarbete mellan förskoleklassen och den efterföljande grundskolan.

De senaste årens reformer

Flera reformer har genomförts för att förbättra styrningen av förskoleklassen. Under 2016 fick förskoleklassen för första gången särskilda avsnitt i läroplanerna. De nya läroplansavsnitten delas in under rubrikerna ”Syfte” och ”Centralt innehåll”, där det centrala innehållet är indelat i fem kunskapsområden. Samtidigt förtydligades delarna om samverkan mellan förskoleklassen och skolan. Sedan den 1 juli 2019 gäller även den s.k. läsa-skriv-räkna-garantin i förskoleklassen och lågstadiet, enligt förslag i propositionen Läsa, skriva, räkna – en garanti för tidiga stödinsatser (prop. 2017/18:195). En del av garantin utgörs av obligatoriska kartläggningsmaterial i språklig medvetenhet och matematiskt tänkande i förskoleklassen. Dessa åtgärder samspelar vidare med införandet av förskoleklassen som en obligatorisk skolform fr.o.m. hösten 2018 (prop. 2017/18:9). I propositionen angavs att om man i ett senare skede skulle vilja omvandla förskoleklassen till en del av grundskolan underlättas det av att förskoleklassen då redan är en del av det obligatoriska skolväsendet i Sverige.

Skillnader mellan förskoleklassen och grundskolan

Förskoleklassen är en egen skolform och undervisningen sker inte utifrån grundskolans ämnen och de kursplaner som finns för dessa ämnen. Även i övrigt gäller delvis olika bestämmelser för förskoleklassen och grundskolan, t.ex. finns för grundskolan ett uttryckligt krav på en strukturerad undervisning som ger ett kontinuerligt och aktivt lärarstöd, vilket inte finns i förskoleklassen (5 kap. 2 § skolförordningen [2011:185]).

Enligt skollagens tredje kapitel om barns och elevers utveckling mot målen ska alla elever ges den ledning och stimulans som de behöver i sitt lärande och sin personliga utveckling (3 kap. 2 §). Det finns även bestämmelser om stöd i form av extra anpassningar och särskilt stöd för elever i både förskoleklassen och grundskolan. Bestämmelserna om särskilt stöd skiljer sig dock

något åt, bl.a. då det inte finns några kunskapskrav i förskoleklassen. För grundskolan gäller att särskilt stöd ska ges på det sätt och i den omfattning som behövs för att eleven ska ha möjlighet att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås. För grundskolan finns även bestämmelser om placering i särskild undervisningsgrupp och enskild undervisning (3 kap. 10 och 11 §§). Detsamma gäller bestämmelser om t.ex. mottagande och undervisning av nyanlända elever, vilket inkluderar bedömning av nyanlända elevers kunskaper och undervisning i förberedelseklass (3 kap. 12 a–12 f §§).

Vidare omfattar förskoleklassen minst 525 timmar under ett läsår, vilket i snitt är mindre än 3 timmar per skoldag (9 kap. 7 § skollagen). I grundskolan har eleverna rätt till minst 1 860 timmar i lågstadiet, vilket fördelat lika över de tre åren blir 620 timmar per läsår (se bilaga 1 till skolförordningen).

Mer undervisningstid kan vara ett sätt att förbättra kunskapsresultaten

Det viktigaste för elevernas kunskapsresultat är undervisningens kvalitet, men det finns också internationell forskning som stöder sambandet mellan undervisningstid och kunskapsresultat (se t.ex. 2015 års skolkommissions slutbetänkande Samling för skolan [SOU 2017:35] samt promemorian Vissa timplanefrågor [U2015/06066/S]). Mer undervisningstid av hög kvalitet bör därmed kunna påverka elevernas kunskapsutveckling positivt.

Reformer som gått i denna riktning på senare tid är bl.a. det tidigare nämnda införandet av en obligatorisk förskoleklass med skolplikt för eleverna fr.o.m. hösten 2018. Skolplikten har därmed förlängts med ett år och är nu i regel tioårig. Normalt inträder skolplikten numera höstterminen det år då barnet fyller sex år, men den kan under vissa förutsättningar skjutas upp ett år. Det finns också möjligheter för barn att få börja tidigare i förskoleklassen eller att hoppa över den (7 kap. 10–11 b §§ skollagen). När förskoleklassen blev obligatorisk infördes samtidigt rätt till skolskjuts och skolmåltider för eleverna i förskoleklassen (se prop. 2017/18:9). Hösten 2017 infördes även en skyldighet för skolhuvudmän att erbjuda lovskola, enligt förslag i propositionen En skyldighet att erbjuda lovskola (prop. 2016/17:156). Lovskola ska erbjudas till elever som avslutat årskurs 8 och som riskerar att inte bli behöriga till ett nationellt program i gymnasieskolan och till elever som har avslutat årskurs 9 utan att ha uppnått sådan behörighet.

För att alla elever ska få den undervisningstid som de har rätt till har det även införts stadieindelade timplaner från den 1 juli 2019, enligt förslag i

propositionen En stadiindelad timplan i grundskolan och närliggande frågor (prop. 2016/17:143). Samtidigt fick eleverna i grundskolan 105 timmar mer undervisningstid i matematik i högstadiet samt 100 timmar mer undervisningstid i idrott och hälsa, genom en minskning av tiden för elevens val. Denna utökning kompletterar den ökning av den totala garanterade undervisningstiden som gjordes 2013 och 2016, för att ge eleverna mer undervisningstid i matematik (se prop. 2012/13:64 och 2015/16:149).

Uppdraget att föreslå hur en tioårig grundskola kan införas

En tioårig grundskola ger mer tid för undervisning utifrån ämnen och kursplaner

Genom att göra om förskoleklassen till en ny första årskurs och därigenom göra grundskolan tioårig kan varje elev ges mer undervisning i grundskolans ämnen, utifrån kursplanen för varje ämne. På så sätt kan varje elev ges mer tid att utveckla sina ämnesspecifika kunskaper så långt som möjligt. Eleverna ges då även mer tid inom den regel- och kompetensmässiga struktur som grundskolan har, exempelvis när det gäller särskilt stöd och bedömning av nyanlända elevers kunskaper. Något som inte minst kan vara viktigt för de elever som riskerar att inte nå upp till de kunskapskrav som minst ska uppnås, där pojkar som grupp är överrepresenterad liksom elever med svag socioekonomisk bakgrund. Detta ger personalen inom grundskolan ytterligare ett år att utveckla eleverna mot utbildningens mål och möjliggör en större kontinuitet i elevernas lärande när de ges utbildning inom samma skolform under en längre tid. Det är dock givetvis viktigt att även framöver utforma regelverket och utbildningen på ett sådant sätt att det är anpassat för barn i sexårsåldern samt utifrån barnens olika behov och förutsättningar. Enligt skollagen ska också barnets bästa vara utgångspunkt i all utbildning och annan verksamhet (1 kap. 10 §). Denna portalparagraf tar sin utgångspunkt i artikel 3 om barnets bästa i FN:s konvention om barnets rättigheter, barnkonventionen.

Det finns således skäl att utreda hur en tioårig grundskola kan utformas. En utgångspunkt vid utformningen av den tioåriga grundskolan ska vara att lågstadiet, årskurs 1–3, ska kompletteras med en årskurs. Lågstadiet i den tioåriga grundskolan kommer då att omfatta årskurs 1–4. Mellanstadiet kommer att omfatta årskurs 5–7 och högstadiet årskurs 8–10. Kunskapskraven som i dag finns i årskurs 3 i grundskolan bör i stället gälla för årskurs 4 och de kunskapskrav som i dag finns för slutet av respektive stadium

bör i huvudsak vara oförändrade. När det gäller dagens kunskapskrav i läsförståelse i årskurs 1 behöver dock överväganden göras om sådana krav även framöver ska finnas för årskurs 1 eller om de bör flyttas till årskurs 2 i den tioåriga grundskolan. Timplanen för grundskolan kommer att behöva utökas då ytterligare en årskurs tillkommer i lågstadiet. Utöver de ändringar som måste göras i timplanen för lågstadiet kan även andra ändringar behöva övervägas i syfte att eleverna ska utveckla sina kunskaper så långt som möjligt i alla ämnen.

Den reglering som gäller för grundskolan i dag, i bl.a. skollagen och läroplanen, bör i huvudsak även gälla för den nya första årskursen. Det innebär bl.a. att eleverna ska ha rätt till det särskilda stöd som behövs för att de ska ha möjlighet att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås. Men det är samtidigt viktigt att utbildningen är anpassad till elevernas ålder, förutsättningar och behov. Redan i dag framgår det av grundskolans läroplan att skapande och undersökande arbete är väsentliga delar i det aktiva lärandet och att leken har en stor betydelse särskilt under de tidiga skolåren för att eleverna ska tillägna sig kunskaper. Även behovet av daglig fysisk aktivitet lyfts fram i läroplanen. Det finns också forskning som tyder på att en för tidig formaliserad skolgång, med mer vuxenstyrd undervisning, missgynnar elever i den fortsatta skolgången. Detta har bl.a. behandlats i betänkandet *I rättan tid? Om ålder och skolstart* (SOU 2010:67) som redogör för svensk och internationell forskning. Det kan alltså behövas vissa skillnader i bestämmelserna för den första årskursen, t.ex. när det gäller tillräckliga möjligheter till fysisk aktivitet och vila samt interaktion och lek med andra elever. Förskoleklassens pedagogik med en rik variation av uttrycksformer och arbetssätt bör även fortsättningsvis ha en viktig roll under det första året i skolan. Det är inte minst viktigt för kontinuiteten och för att underlätta övergången mellan förskolan och grundskolan. Erfarenheter av effekterna av de senaste årens reformer för förskoleklassen som framkommer under utredningens gång bör här tas tillvara.

Det behöver även i övrigt analyseras vilka anpassningar av dagens bestämmelser som behövs för ett lyckat införande av en tioårig grundskola. Utöver bestämmelser för själva utbildningen, måste exempelvis behörighetskrav för att undervisa i den första årskursen tas fram. Även bestämmelser om berörda inriktningar inom lärarutbildningen behöver ses över, t.ex. examensord-

ningen (se bilaga 2 till högskoleförordningen [1993:100]). När det gäller läroplaner och kursplaner samt Statens skolverks föreskrifter bör dock lämplig myndighet på skolområdet utarbeta ändringsförslag.

Även de motsvarande obligatoriska skolformerna grundsärskolan, specialskolan och sameskolan bör utökas med ett år genom att förskoleklassen omvandlas till en ny första årskurs. Det innebär att grundsärskolan kommer att omfatta årskurs 1–10, specialskolan årskurs 1–11 och sameskolan årskurs 1–7. Vid behov bör dock förslagen för dessa skolformer anpassas, t.ex. när det gäller vilket stadium i specialskolan som bör förlängas. Vidare påverkas bl.a. tidpunkten för mottagande i grundsärskolan och specialskolan och de utredningar som ska genomföras inför ett sådant mottagande, vilket måste beaktas.

Utredaren ska därför

- analysera och föreslå hur en tioårig grundskola, en tioårig grundsärskola, en elvaårig specialskola och en sjuårig sameskola kan utformas, inbegripet undervisningstidens omfattning och fördelning,
- föreslå vilka behörighetskrav som ska gälla för lärare som ska bedriva undervisning i den första årskursen i dessa skolformer,
- analysera och vid behov föreslå vilka förändringar som behöver göras i högskoleförordningen när det gäller berörda inriktningar inom utbildning som leder till förskolläraryrket, grundläraryrket eller ämneslärarexamen,
- analysera och vid behov ge förslag på andra anpassningar av dagens bestämmelser som behövs vid ett införande, och
- lämna nödvändiga författningsförslag, med undantag för läro- och kursplaner samt Skolverkets föreskrifter.

Det behövs en plan för införandet av en tioårig grundskola

Ett införande av en tioårig grundskola är en omfattande process som kräver noggrann planering och förberedelse. Huvudmän och skolor måste ges tid och förutsättningar för att förbereda sina organisationer inför förändringen på ett bra sätt, bl.a. i fråga om organisation, personal och lokaler. Även de blivande eleverna i den tioåriga grundskolan och deras vårdnadshavare måste ges rimlig tid inför reformen. Mot denna bakgrund behöver det tas fram en plan för hur en tioårig grundskola kan införas på ett lämpligt sätt.

Det är viktigt att de lärare som ska undervisa i den första årskursen i den tioåriga grundskolan har den kompetens och skicklighet som är nödvändig för en utbildning av hög kvalitet. En viktig del i förberedelserna är därmed fortbildning och kompetensutveckling för förskollärare och lärare. I förskoleklassen är i dag både förskollärare och vissa lärare behöriga att undervisa. Av de drygt 10 000 personer som arbetar i förskoleklassen är omkring 23 procent lärare, 50 procent förskollärare och 4 procent fritidspedagoger.

Hälften av arbetet i förskoleklassen utförs alltså av personer med förskollärarexamen och deras värdefulla kompetens ska tas tillvara. Beroende på hur behörighetskraven för den första årskursen i den tioåriga grundskolan utformas kan förskollärare behöva viss fortbildning om de ska vara behöriga att undervisa elever i samma åldersgrupp som dagens förskoleklass. Detta i en situation där det kommer att råda brist på lärare under överskådlig tid. Oavsett behörighetskravens utformning bör förskollärare som ska undervisa i den nya första årskursen ges kompletterande kunskaper om bl.a. styrdokumentet för grundskolan samt i fråga om tidig läs- och skrivinlärning och grundläggande matematikundervisning. Likaså kan lärare med behörighet att undervisa i de lägre årskurserna behöva kompetensutveckling om effektiva undervisningsmetoder anpassade utifrån ålder, förutsättningar och behov i bl.a. svenska och matematik för elever i sexårsåldern. Även annan personal i skolan kan vara i behov av fortbildnings- eller kompetensutvecklingsinsatser, t.ex. fritidspedagoger. Det är viktigt att noggrant analysera vilken fortbildning och kompetensutveckling som bör genomföras givet utredningens förslag om utformning av den tioåriga grundskolan.

I budgetpropositionen för 2020 har regeringen beräknat att medel ska avsättas för fortbildningsinsatser för förskollärare vid ett införande av en tioårig grundskola. För åren 2021 och 2022 beräknas 190 miljoner kronor per år och därefter 170 miljoner kronor årligen för ändamålet (prop. 2019/20:1 utg.omr. 16 avsnitt 3.7.10). Ytterligare beräkningar av kostnaderna måste dock göras bl.a. utifrån utredningens förslag om fortbildning och kompetensutveckling för både förskollärare och lärare.

Vid införandet av en tioårig grundskola bör särskilt den rådande bristen på lärare beaktas, t.ex. vad gäller behovet av övergångsregler när det gäller behörighetskrav för att undervisa i den första årskursen. I detta ingår att kompetensen hos förskollärare som är verksamma inom förskoleklassen bör tas tillvara. Det behöver även göras en bedömning av vilket övrigt stöd som

staten kan erbjuda huvudmän och skolor vid implementeringen av reformen. Vid utformningen av tidsplanen måste hänsyn också tas till de olika steg som finns i processen. Till dessa hör att Skolverket, med utgångspunkt i vad utredningen föreslår, ska ta fram förslag till ändringar i läro- och kursplaner som regeringen sedan ska besluta om.

Det som angetts ovan är på motsvarande sätt relevant även för grundsärskolan, specialskolan och sameskolan.

Utredaren ska därför

- föreslå en tidsplan för genomförandet av reformen med utgångspunkten att den bör genomföras så snart som möjligt med beaktande av bl.a. behovet av fortbildning och kompetensutveckling för förskollärare och lärare samt huvudmännens behov av förberedelser och anpassningar,
- föreslå vilken fortbildning som bör genomföras för förskollärare och då särskilt beakta vilka behov som finns inom bl.a. läs- och skrivinlärning och grundläggande matematikundervisning,
- föreslå vilka kompetensutvecklingsinsatser som bör genomföras för lärare och då särskilt beakta behovet av effektiva och åldersanpassade undervisningsmetoder i bl.a. svenska och matematik,
- vid behov föreslå annan fortbildning eller kompetensutveckling för förskollärare och lärare samt annan personal i skolan,
- analysera behovet av övergångsbestämmelser för reformen bl.a. med beaktande av den rådande bristen på lärare och behovet av att ta tillvara kompetensen hos förskollärare i förskoleklassen,
- föreslå vilka andra åtgärder som staten bör vidta för att stödja genomförandet av reformen, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska redogöra för ekonomiska och andra konsekvenser av sina förslag. Utöver vad som följer av 14–15 a §§ kommittéförordningen (1998:1474) ska organisatoriska och pedagogiska konsekvenser av förslagen redovisas. Utredaren ska beskriva och om möjligt kvantifiera de samhälls-ekonomiska effekterna av de förslag som läggs. Viktiga ställningstaganden i utformningen av förslagen ska beskrivas. Alternativa lösningar ska beskrivas samt skälen till att de har valts bort. Vidare ska utredaren överväga hur de föreslagna åtgärderna kan utvärderas och hur utvärdering kan gynnas.

Även konsekvenser för lärarförsörjningen samt för behöriga yrkesverk-
samma och blivande lärare och förskollärare inom berörda skolformer ska
redovisas. Vidare ska konsekvenser för universitet och högskolor som
tillhandahåller lärarutbildning eller berörda fortbildningsinsatser redovisas.
Förslagen ska analyseras utifrån det nationella jämställdhetspolitiska målet
där ett delmål är jämställd utbildning. Utredaren ska vidare redovisa conse-
kvenserna av förslagen utifrån FN:s konvention om barnets rättigheter
(barnkonventionen), FN:s konvention om rättigheter för personer med
funktionsnedsättning samt principen om ickediskriminering. Utredaren ska
även i sitt arbete i övrigt beakta ett barnrätts- och funktionshindersperspek-
tiv. I enlighet med 14 kap. 3 § regeringsformen ska utredaren beakta propor-
tionalitetsprincipen i samband med överväganden om inskränkningar i den
kommunala självstyrelsen och redogöra för sina bedömningar i detta av-
seende. Utredaren ska vidare göra en samlad bedömning av förslagets
konsekvenser och ställa dessa i relation till alternativa åtgärder för att nå
förbättrade kunskapsresultat.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska inhämta synpunkter och erfarenheter från kommuner och
enskilda skolhuvudmän liksom från Statens skolverk, Statens skolinspektion,
Specialpedagogiska skolmyndigheten, Sameskolstyrelsen, Institutet för
arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, Skolforskningsinsti-
tutet, Barnombudsmannen, Sveriges Kommuner och Regioner, Friskolornas
riksförbund, Idéburna skolors riksförbund, Lärarförbundet, Lärarnas
Riksförbund samt andra myndigheter och organisationer, med relevans för
uppdraget, bl.a. elevorganisationer, funktionshindersorganisationer samt
universitet och högskolor med examenstillstånd för förskolläraryrket och
lärarexamen. Uppdraget ska redovisas senast den 26 april 2021.

(Utbildningsdepartementet)